

Der er jo ikke ret lang Tid at løbe paa, men en kort Udvalgsbehandling vil efter min Mening være nødvendig. Vi har tidligere sammen med den højtærede Indenrigsminister kunnet tage Natten til Hjælp, og det kan vi forhaabentlig ogsaa, hvis det er nødvendigt, gøre denne Gang.

Piper: Det foreliggende Lovforslag indeholder Bestemmelser om fortsat Nedsættelse af Prisen paa Sukker, Mælk og Flæsk, som jo er nogle af de væsentligste Livsformødenheder. Der har været Enighed mellem alle Partier om, at der skulde finde en Regulering af Priserne Sted paa disse Varer, saa længe Krigen var. Om Omfanget har der somme Tider været nogen Dissens. Nu har Krigen imidlertid været afsluttet i et Aar, og ganske vist hersker der endnu Dyrktid, men Stillingen er for saa vidt forandret, som den finansielle Tilstand nu er langt ugunstigere her i Landet, end den var under Krigen. De Redegørelser, Finansministeren er kommet med, og de Udtalelser, der er fremsatte fra hans Side, maa fremkalde den største Betænkelighed hos de Lag af Befolkningen, som tænker paa, hvorledes det skal gaa i Fremtiden. Der er ogsaa sket den Forandring, at en Mængde Indtægter hos de Befolkningslag, som tidligere havde de mindre Indtægter, nu er blevet ret anselige; Arbejdslønnen er steget stærkt, og med den sidste Lønningsslov for Tjenestemændene er ogsaa disses Indtægter bragte overordentlig meget i Vejret. Det følger da af sig selv, at man ikke kan vedblive at yde Prisnedsættelser i samme Omfang under de forandrede Forhold. Rigsdagen maa komme Finansministeren til Hjælp, maa søge at hjælpe ham med, at der bringes Balance i Statskassen. Selvfølgelig maa der være en Overgangstid, en Afviklingsperiode, og dette erkendes vel ogsaa fra den højtærede Ministers Side. Men Spørgsmaalet er, i hvilket Tempo denne Afvikling skal foregaa. Det er herom, den store Diskussion, der har været ført i Folketinget om dette Lovforslag, har drejet sig, og her synes den højtærede Indenrigsminister mere at tage andre Hensyn end de finansielle.

Vi staar nu tæt ved den 1. November, da Gyldigheden af den gældende Lov udløber; det gælder derfor om at arbejde for, at der ikke skal komme til at foreligge et Mellemløb, hvor der ingen Lov findes. Jeg tror ikke, at en stor Diskus-

sion her i Tinget vil bidrage til at fremme Sagen, og skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger og udtale Haabet om, at de Forhandlinger, der nu vil finde Sted i det Udvalg, der ventelig bliver nedsat, vil føre til, at de forskellige Anskuelser finder Udtryk i et samlet Resultat, som vil blive mindre byrdefuldt for Statskassen og dog bevare en Moderation paa Priserne, saa at der ikke bliver for store Spring i det, som Befolkningen skal betale for de vigtigste Livsformødenheder.

Hvad angaar Priserne for de enkelte Varer, som er nævnte i Lovforslaget, skal jeg afholde mig fra at komme ind paa disse. Det, der maa være det afgørende, er, at der sker en Nedbringelse af de Midler, som Statskassen skal anvende, og skulde man lettere kunne komme til Enighed om, at det sker paa den ene Vare end paa den anden, er det noget, man kan forhandle om.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det kommende Udvalg.

Johan Hansen: Efter den Behandling, som det andet høje Ting har givet denne Sag, kunde jeg godt have indskrænket mig til paa mit Partis Vegne at anbefale den Flertalsindstilling, som foreligger fra Folketingets Side. Der er ganske vist et Par enkelte Spørgsmaal, som jeg kunde have ønsket at faa besvaret her i Tinget, men da der synes at blive Tale ikke blot om Nedsættelse af et Udvalg, men ogsaa om Fællesudvalg, vil jeg gemme disse Spørgsmaal til eventuel Besvarelse i Udvalget. Naar jeg dog ikke vil nøjes med kort at anbefale Lovforslaget, er Grunden den, at jeg finder Anledning til at gøre et Par Bemærkninger om det Standpunkt, som Mindretallet i Folketinget og Flertallets Ordførere i dette høje Ting har taget. Dette Standpunkt er i højeste Grad inkonsekvent. Man vil være med til at regulere for alle Landets Beboere, naar det drejer sig om Brød og Sukker, men ikke, naar det drejer sig om Flæsk og Mælk, og man siger, at man vil være med til at nedsætte Prisen for mindre bemidlede, men der sætter man visse Grænser. For København vil man sætte en Grænse ved 4 000 Kr., for Byerne og de bymæssigt bebyggede Dele af Landet, Landsbyerne, ved 3 500 Kr. og paa selve Landet ved 2 500 Kr. Hvis man imidlertid ser paa, hvad der regnes for at være de tilsvarende Tal før Krigen, kommer man for Københavns Vedkommende ned paa 1 850